

Fjärde söndagen i fastetid 2022

”Något nytt har kommit” (2 Kor 5:17), säger Paulus. När Gud blir människa börjar något helt nytt. Det är detta nya, friska och strålande liv som vi har fått ta emot genom trons och dopets gåva. ”Den som är i Kristus är en ny skapelse, det gamla är förbi” (2 Kor 5:17). Vi måste alltså vara i Kristus, bli kvar i honom för att vara och förbli en ny skapelse, en ny människa. Det är en ständig gåva och ett erbjudande som vi får del av gång på gång. Det gäller bara att ta emot och acceptera. Det är tyvärr så lätt att fasta i det gamla, i den gamla människans självcentrering och självupptagenhet. Men varje dag på nytt får bli nya, förnyade, förnyade genom evangeliets nåd och kraft.

Därför är det så viktigt att läsa evangeliet med nya ögon och höra det med nya öron. Dagens evangelium om den förlorade sonen är en av de mest kända av Jesu liknelser. Det är så lätt att säga: den berättelsen kan jag utantill. Jag vet precis vad det gäller. Bra, jättebra, men det finns ändå oändligt mycket nytt att upptäcka och ta till sig. Varje ord som har utgått ur Jesu mun har ett djup och en bredd som övergår oss totalt, och just därför är outtömligt. Dagens evangelium – säger många - borde egentligen heta ”liknelsen om den barmhärtige Fadern”. Det underbara och stora är att Fadern älskar också sina förlorade söner och döttrar. Jesus har inte kommit för de rättfärdiga utan för syndarna. ”Gud försonade världen med sig genom Kristus: han ställde inte människorna till svars för deras överträdelser” (2 Kor 5:19), så ser Paulus på saken. Det låter nästan lite för lättvindigt i våra öron. Skulle Gud inte straffa dem som begår alla dessa orättvisor och sätter igång fruktansvärda krig? Finns det då ingen rättvisa! Visst finns det rättvisa. Vi är alla kallade att leva ett rättfärdigt liv och efterlikna Faderns barmhärtighet. Det är det Jesus ständigt återkommer till och uppmanar oss till. Men domen måste vi överlämna till Gud. Det är inte vi som är satta att döma och fördöma syndarna. Det är så lätt för oss att falla in i den rollen.

Därför kan vi också tala om dagens evangelium som ”liknelsen om den avundsjuke och dömande brodern”. Skall vi vara ärliga är det ofta den frestelsen som vi kristna faller i. Vi sneglar lite avundsjukt på dem som inte följer Jesus men som ändå tycks ha det så bra och så roligt. Vi förfasar oss över dem och dömer dem väldigt lätt. Men trots detta kan vi som vi ser i evangeliet räkna med Guds barmhärtighet och förlåtelse också för vår egen del, fast vi knappast förtjänar det: ”Mitt barn, du är alltid hos mig, och allt mitt är ditt” (Luk 15:31). Tänk om vi alltid kunde vara hos den Gud som alltid är hos oss, då skulle vår självgodhet smälta bort och försvinna på nolltid. Det är just det vi kan lära oss och så få upptäcka den ständiga börens mysterium. Genom vårt dop är Gud ständigt närvarande i vårt inre. Han är alltid hos oss. Vi är alltid hos honom. Ja, han är i

oss och vi i honom. Lever vi av vårt dop på detta sätt då undgår vi lättare att falla i frestelse. Vi riskerar varken att bli som den förlorade sonen eller som hans avundsjuke stackars bror. Då är vi så djupt förenade med den gode och barmhärtige Fadern, att det blir helt naturligt för oss att leva som Jesu lärjungar, ta till oss hans ord, efterfölja hans gärningar, utandas hans väldoft.

Idag på den fjärde söndagen i fastetid får man använda rosa mässkläder, om man nu har det i sin välförsedda sakristia. Det är en glädjens söndag mitt under fastetidens allvar och bot. Dagens evangelium kan vi också läsa som "liknelsen om den stora festmåltiden". Fadern vill inbjuda sina båda söner, alltså i klartext, alla människor, goda som onda, rättfärdiga som syndare, kreti och pleti till den stora festen, den himmelska bröllopsmåltiden. Denna inbjudan till evig glädje och fest får vi ta ut i förskott varje gång vi firar eukaristin. Där ger vår Fader oss alla, vilka vi än är, sin kärlek och nåd i överflöd. Samtidigt får vi en försmak av himmelens glädje och en eftersmak av offret på Golgota. Festmåltiden är samtidigt en offermåltid. Sorg och glädje går in i vartannat.

Varje gång vi läser evangeliet får vi ta emot det som en glad nyhet som gäller oss och vår aktuella situation. Jesus vill komma in i vårt liv och ge oss det ljus och den glädje som gör att vi lever i tro, hopp och kärlek. Vi får lyssna till Jesu röst som vill hjälpa oss här och nu med det som vi inte klarar av på egen hand. Därför får vi också läsa dagens evangelium på ett profetiskt sätt i krigets skugga som "liknelsen om brödrafolkens behov av sin Faders barmhärtighet". Gud vill ge världen fred. Krig ropar alltid på fred. När två besläktade folk, ryssar och ukrainare har hamnat i krig är behovet av Guds fred och försoning stort. Den barmhärtige fadern i dagens evangelium ville inte att hans två söner skulle leva i ovänskap och fientlighet. Han ville att det skulle leva i ömsesidig kärlek och frid. Vår Fader och Jesu Fader vill att hans fred skall sätta stopp för krigets galenskap. Dagens evangelium kan inspirera oss att ropa dag och natt på Guds ingripande för att få ett slut på detta fasansfulla krig.

För några dagar sedan vigde påven Franciskus och världens alla biskopar de två brödrafolken i Ryssland och Ukraina till Marie obefläckade hjärta för att Ryssland skulle omvända sig. Vi bevarar denna bön i vårt hjärta och ansluter oss till denna bön om fred. Påve Franciskus har uppmanat oss att be Jungfru Maria att bevara oss från krigets galenskap. Vi ber i hopp och tillit om Guds hjälp. Vi gör vår bot och vår fasta under denna fastetid. Vi delar med oss av det vi äger, av vår tid och kraft för att hjälpa de flyktingar som nu strömmar in i vårt land. Efter fattig förmåga vill vi vara barmhärtiga liksom vår himmelske Fader. Må han ge oss kraft och uthållighet på bödens, botens och barmhärtighetens väg!